

Bilag 3

| FLYGTNINGENÆVNET |

ModtagerID:

Dato:

10 december 2018

J nr.:

PersonID:

Sagsbehandler:

jen

Den primo 2017 stadfæstede Flygtningenævnet en afgørelse truffet af Udlændingestyrelsen, hvorved der blev meddelt den afghanske statsborger A , født den afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7. Det blev samtidig pålagt den pågældende at udrejse senest 7 dage fra afgørelsesdatoen.

Det fremgår af politirapport af efteråret 2018, udfærdiget af Nordsjællands Politi, at ansøgeren over for Nordsjællands Politi har anmodet om, at sagen genoptages.

Ved e-mail af 7. december 2018 har organisation A fremsendt bemærkninger til sagen. Organisation A har som begrundelse for anmodningen blandt andet henvist til, at der er fremkommet nye væsentlige oplysninger vedrørende ansøgerens konflikt med Taliban. organisation A har hertil oplyst, at Organisation A allerede den 27. januar 2017 havde en samtale med ansøgeren, hvor ansøgeren forklarede, at han var blevet gjort bekendt med, at Taliban havde opsøgt hans farbror i Herat, hvor hans ægtefælle og børn opholdt sig. Taliban havde ledt efter ansøgeren og havde i denne forbindelse udsat ansøgerens farbror for vold, ansøgerens ægtefælle for voldtægt, og deres datter var blevet bortført. Efterfølgende turde ansøgerens farbror ikke længere have ansøgerens familie boende. Ansøgeren havde ikke hørt fra sin ægtefælle eller farbror efter episoden. Ansøgerens far blev slået ihjel af Taliban i december 2016, og Taliban opsøgte efterfølgende farens begravelse for at opsøge ansøgeren. Ansøgeren havde fortalt dette til sin advokat, men det blev ikke nævnt under nævnsmødet den primo 2017. Ansøgeren har over for organisation A den 3. december 2018 forklaret, at han stadig ikke er i kontakt med sin ægtefælle og sine børn, og han ved ikke, om de er i live. Ansøgeren har i forbindelse med samtalen fremlagt et brev, som han havde modtaget af en ven under sit ophold i Tyskland. Ansøgeren havde kontaktet sin ven, som opholdt sig i Afghanistan, og havde orienteret ham om situationen, hvorefter ansøgerens ven var gået til en imam for at søge hjælp. Imamen havde herefter taget kontakt til lederen fra ansøgerens landsby, hvorefter ansøgeren havde fået tilsendt det fremlagte brev. Det fremlagte brev bekræfter ansøgerens forklaring, og at ansøgeren stadig er eftersøgt af Taliban. organisation A har til støtte for ansøgerens forklaring desuden fremlagt en lægejournal fra ansøgerens tidligere asylcenter, hvoraf det fremgår, at ansøgeren allerede den primo 2017 henvendte sig til org. B efter at være blevet gjort bekendt med sin families situation. Det fremgår af journalen, at ansøgeren havde oplyst, at hele hans familie var blevet slået ihjel, selvom det alene var hans datter, der er blevet bortført af Taliban. Den primo 2017 har ansøgeren ligeledes henvendt sig til org. B, idet de nye oplysninger tyngede ham meget. organisation A har endvidere henvist til, at Flygtningenævnet lagde ansøgerens forklaring til grund, men fandt, at ansøgeren kunne henvises til at tage ophold andet-

steds i Afghanistan, herunder Kabul, som et internt flugtalternativ. *Organisation A* finder på det nu foreliggende grundlag ikke, at ansøgeren efter en relevans- og rimelighedsvurdering kan henvises til at tage ophold andre steder i Afghanistan som et internt flugtalternativ. *Organisation A* har hertil bemærket, at ansøgeren må anses for at være profileret i forhold til Taliban, hvorfor han ikke vil kunne søge tilflugt andre steder i Afghanistan, og desuden har ansøgeren kun familie og venner i Herat. *Organisation A* har videre henvist til en af Flygtningenævnets afgørelser fra august 2018, hvori nævnet lagde til grund, at ansøgeren havde arbejdet for en virksomhed, der udførte arbejde for de amerikanske myndigheder i Afghanistan, og at ansøgeren var beskyldt for spionage af Taliban. Flygtningenævnet fandt på dette grundlag, at ansøgeren var profileret i forhold til Taliban, og at han ikke kunne henvises til et internt flugtalternativ. Endelig har *Organisation A* som begrundelse for anmodningen om genoptagelse henvist til, at ansøgeren er konverteret til kristendommen.

Den *ultime* 2018 har Flygtningenævnet fået oversat det af ansøgeren fremlagte brev. Brevet er ifølge nævnets tolk udstedt af lederen af landsbyen *X*, i Herat-provinsen. Brevet er endvidere blevet stemplet af en anden leder fra landsbyen. Lederen af landsbyen bekræfter i brevet, at Taliban trængte ind på ansøgerens bopæl, og at Taliban i den forbindelse havde ødelagt ansøgerens hjem og voldtaget hans ægtefælle. Ansøgeren og hans familie havde efterfølgende været nødt til at flygte. Lederen af landsbyen var selv blevet opsøgt af Taliban, idet de eftersøgte ansøgeren. Brevet bekræfter endvidere, at ansøgerens ægtefælle og børn havde opholdt sig hos ægtefællens farbror, og er at bopælen var blevet opsøgt af Taliban. Ansøgerens familie var efterfølgende forsvundet, og lederen af landsbyen ved ikke præcist, hvad der var sket i forbindelse med ransagningen af farbrorens bopæl, eller hvor ansøgerens familie befinder sig.

I den anledning skal det meddeles, at Flygtningenævnet ikke finder grundlag for at genoptage sagen eller grundlag i øvrigt for at udsætte ansøgerens udrejsefrist. Nævnet har herved lagt vægt på, at der ikke er tilført sagen væsentlige nye oplysninger i forhold til de oplysninger, der forelå ved den oprindelige behandling i nævnet. Flygtningenævnet kan således henholde sig til sin beslutning af *primo* 2017, hvori nævnet udtalte: "Ansøgeren er etnisk tadjik, sunni muslim og afghansk statsborger fra *Z*, Herat, Afghanistan. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv. Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at han ved en tilbagevenden til Afghanistan frygter Taleban, som har tilbageholdt ham og udsat ham for overgreb, fordi han har arbejdet for NATO-styrkerne. Ansøgeren har arbejdet på NATO-basen Camp Stone ved Herat som vagt fra 2012 til 2014. Ansøgeren blev tilbageholdt af Taleban på en ukendt fredag aften for omkring tre år siden på vej hjem fra en moské. Han blev kørt til et ukendt sted og tilbageholdt i et værelse, hvor han blev udsat for overgreb. Han var endvidere vidne til, at en anden fange blev halshugget, hvorefter han tissede i bukserne. Taleban beskyldte ham for at være spion for NATO. Ansøgeren benægtede dette, også da en talebaner tog et stykke papir frem, hvoraf det fremgik, at ansøgeren havde en hvid Toyota med registreringsnummeret *—*. Taleban spurgte, om det var hans bil. Ansøgeren benægtede dette, selvom det var rigtigt, og sagde, at de kunne hente bilen på hans bopæl, og ved selvsyn konstatere, at det ikke var hans bil. Lørdag aften kørte talebanerne ansøgeren hjem til hans bopæl. Ved bopælen fik ansøgeren følgeskab af en bevæbnet talebaner, da han gik hen til sit hus. Da ansøgerens søn lukkede porten op, sprang ansøgeren ind i huset og lukkede porten efter sig, tog sin jakke bag porten og flygtede ud i haven og væk. Imens udsatte talebanerne ansøgerens familie for overgreb, fandt hans fotos og originalerne af de dokumenter, han har medbragt til Danmark og tog det hele med sig efter at have ødelagt familiens bil fjernsyn og køle-

skab. Et stykke derfra ringede han til sin bekendte — B — der hentede ansøgeren sammen med tre soldater, som blev sat af undervejs, fordi ansøgeren ikke stolede på dem. — B — kørte ansøgeren hen til ansøgerens ægtefælles farbror. Den følgende nat flygtede ansøgeren fra Afghanistan med hjælp fra — B — og ansøgerens farbror. Flygtninge-nævnet lægger ansøgerens forklaring, der har fremstået detaljeret, selvoplevet og i det væsentlige konsistent – og hvorefter ansøgeren har oversat for overgreb og er flygtet fra Taliban – til grund. Herefter, og henset til baggrundsoplysningerne om forholdene i Afghanistan, herunder Taliban, findes ansøgeren at have sandsynliggjort, at han ved en tilbagevenden til hjemlandet risikerer overgreb omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2. Flygtningenævnet finder imidlertid, at ansøgeren kan henvises til at tage ophold andetsteds i Afghanistan, for eksempel Kabul. Flygtninge-nævnet har herved lagt vægt på, at ansøgeren er en rask mand i den arbejdsduelige alder, og i øvrigt er uprofileret i forhold til Taliban. Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”

Nævnet kan ikke lægge de nye oplysninger vedrørende angrebene på ansøgerens familiemedlemmer, herunder drabet på faren, som følge af ansøgerens konflikt, til grund. Nævnet finder således at oplysningerne, navnlig henset til tidspunktet for deres fremkomst, fremstår konstrueret til lejligheden. Nævnet bemærker herved, at faren efter det oplyste, blev slået ihjel i december 2016, men at oplysningerne om omstændighederne i forbindelse med farens død, og hvordan ansøgeren blev gjort bekendt hermed, fremstår sparsomme. Nævnet finder endvidere, at det fremstår påfaldende, at ansøgeren skulle være blevet gjort bekendt med overgrebene på sin familie kort tid efter, at han blev meddelt afslag på asyl, og at ansøgeren først fremlægger det pågældende brev for de danske myndigheder kort forinden en planlagt udsendelse til Afghanistan. Hertil kommer, at de oplysninger vedrørende angrebene på familien, der er fremkommet i forbindelse med genoptagelsesansøgningen, fremstår divergerende. Nævnet bemærker, at det fremgår af ansøgerens første samtale med *Ovsamsohen A* at ansøgerens ægtefælle skulle være blevet voldtaget og deres datter bortført under Talibans ransagning af farbrorens bopæl, mens det af lægejournalen af *pnmo* 2017 fremgår, at ansøgeren havde fået besked om, at hans familie var blevet slået ihjel. Af den fremlagte erklæring, som ansøgeren angiveligt skulle have modtaget fra landsbylederen, — C —, fremgår det derimod, at ansøgerens familie er forsvundet, men der fremgår ingen oplysninger vedrørende overgreb på ansøgerens ægtefælle eller datter i forbindelse med ransagningen af farbrorens bopæl.

Da Flygtningenævnet som nævnt ikke kan lægge de i genoptagelsesansøgningen fremkomne oplysninger om angrebene på ansøgerens familie til grund, finder Flygtningenævnet fortsat, at ansøgeren kan henvises til at tage ophold andetsteds i Afghanistan end sin hjemegn. Henvvisningen til en afgørelse truffet af Flygtningenævnet i august 2018, hvori nævnet efter en vurdering af omstændighederne i den konkrete sag ikke fandt grundlag for at henvise ansøgeren til et internt flugtalternativ, kan ikke føre til en ændret vurdering. Flygtningenævnet bemærker i den forbindelse, at nævnets bevisvurdering er fri, og at nævnet i denne sag - som i alle andre sager - har truffet afgørelse efter en samlet vurdering af sagens oplysninger, hvori er indgået ansøgernes forklaringer og personlige fremtrædener under nævnsrådet sammenholdt med sagens øvrige oplysninger, herunder nævnets baggrundsmateriale om forholdene i hjemlandet.

Endelig finder Flygtningenævnet ikke, at oplysningerne om, at ansøgeren er konverteret til kristendommen - og er blevet døbt - under sit ophold i Tyskland kan føre til en ændret vurdering. Nævnet bemærker, at der ikke foreligger nærmere oplysninger om ansøgerens refleksioner i for-

bindelse med konversionen, ligesom der heller ikke foreligger oplysninger om kristendommens betydning for ansøgeren. Det bemærkes desuden, at det fremstår påfaldende, at ansøgeren først efter Flygtningenævnets afslag på asyl den primo 2017, og kort forinden en planlagt udsendelse til Afghanistan, har oplyst, at han skulle være konverteret til kristendommen, særlig henset til, at han tidligere har oplyst til Udlændingestyrelsen, at han var praktiserende sunni-muslim. Flygtningenævnet finder derfor ikke under de foreliggende omstændigheder at kunne lægge til grund, at ansøgeren reelt er konverteret fra islam til kristendommen.

Flygtningenævnet finder således fortsat ikke, at den afghanske statsborger — A — har sandsynliggjort, at han ved en tilbagevenden til Afghanistan er i reel risiko for forfølgelse eller overgreb omfattet af udlændingelovens § 7.

Det påhviler fortsat ansøgeren at udrejse af landet i overensstemmelse med den i afgørelsen af primo 2017 fastsatte udrejsefrist, jf. udlændingelovens § 33, stk. 1 og 2. Såfremt ansøgeren ikke udrejser frivilligt, kan ansøgeren, som det fremgår af nævnets beslutning af primo 2017 udsendes tvangsmæssigt til Afghanistan, jf. udlændingelovens § 32 a.

Der henvises til Organisation A's journalnr. 22058.

P.N.V.

Sigt Torp Henriksen